
Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

PROPERTY OF
ARIC
Established
1989

PROPERTY OF
ACKU
7032

دمبنامونو ډیوه

د شعرونو مجموعه

نجیبه «سارا بیابانی»

ketabton.com - The Digital Library

کتاب	:	د ماښامونو ډیوه
شاعره	:	نجیبه سارا بیابانی
خپرونکی	:	مظفر شاه اپریدی
مهتمم	:	ډاکتر محمد اعظم اعظم
د چاپ ځای	:	د فرنټیر پوست اداره
د چاپ شمیر	:	۱۰۰۰ ټوکه
د چاپ کال	:	۱۹۹۷ عیسوی
بیه	:	(۳۰) کلداری
کمپوز او دیزاین	:	محمد ابراهیم «امیری»
پشتی	:	مکنون مقصودی

ketabton.com - The Digital Library

د بیابانی په یاد

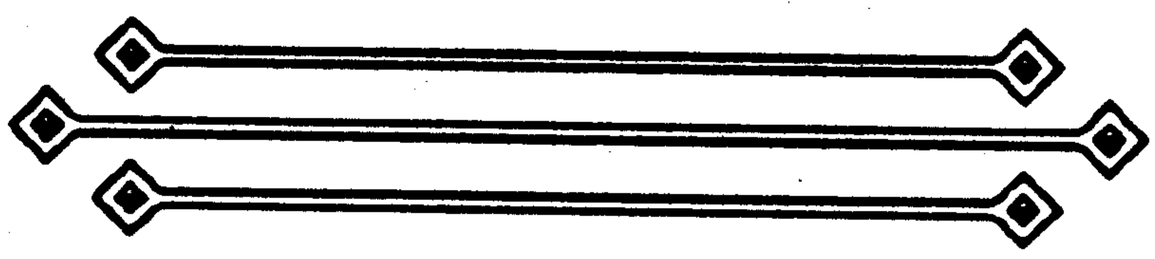
چه د لنډی مودی لپاره یی را سره د ژوند د یو خورۍ ملګری په حیث
ګام کینبود خو د وخت جابر قاضی پخپلی بی عدالتی د تل لپاره
راڅخه بیل کړ او ده خپل خورۍ ژوند دوطن او خلکو نه قربان کړ.

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

او د خپل خدای بښلی پلار په نامه چې

د لومړي ځل له پاره يې قلم په لاس کې راکړ

چې آغاز کې ليونتوب انجام به يې څه وی

په حيرت يم حقيقت مقام به څه وی

ketabton.com - The Digital Library

لنډه پیژندګلوی

نجیبه سارا بیابانی د خدای بښلی ښاغلي حضرت میر خان لور او د عبدالکریم خان لمسی ده په خټه ابراهیم خیله ده چه په کال ۱۹۶۳ ع کی د کابل ولایت د پغمان د ولسوالی د سینو بابا په کلی کی زیږدلی ده په کال ۱۹۸۲ ع رابعی بلخی دلیسی نه فارغه شوی ده چی د تحصیل په دوره کی ئي هم د رادیو افغانستان سره همکاری درلوده په کال ۱۹۸۸ ع کی د رادیو افغانستان په هنرو ادبیاتو کی د پردیو سرې کار په رسمی توګه پیل کړ چی د وخت د نامساعدو شرایطو په اساس له خپلو لورو تحصیلاتو څخه دوه کاله محرومه پاتی شوه په همدی لړ کی لیکوالی او نطاقی هم کوله سارا برسیره پدی مصروفیت د فرهنګ مجلی او د قبایلو جرګی مجلی همکاره هم پاتی شوی ده په د ۱۹۷۳ کال نه را پدی خوا ئي په شعر ویلو نظم لیکلو پیل کړیدی چی تراوسه ئي په سونو شعرونه او نظمونه لیکلی دی سربیره پدی سارا اوس (٦) مجمعی شعرونه دوه مجمعی ازاده نظمونه یوه مجمعه د خپلی دایری نه ښکلی آدبی ملغلری دوه مجمعي لندی کیسی او دوه ناوله لری د

...keting & Packaging Rawalpindi Ph: 73243

ketabton.com - The Digital Library

سارا یوه شعری مجمعه په ۱۹۹۲ کال د کابل په مطبعه کی چه د چاپ لاندی وه متاسفانه وسوزیده چه په همدی ۱۹۹۲ کال کی سارا پیښور ته راغله چه بیا په پیښور کی د پښتنو دوستانو په همکاري خپلی هلی ځلی پیل کړی سارا په پیښور کی د وحدت اخبار، هیواد اخبار او پامیر اخبار سره همکاری کړیده ددی په څنګ کی د پیښور په رادیو کی هم قلمی همکاری درلوده چه په ۱۹۹۳ کال کی د بی بی سی ایجوکیشنل ډرامو کی برخه واخیسته تراوسه پوری د لیکوالی په اړخ کی د بی بی سی سره قراردادی همکاری لری د ماښامونو ډیوه د سارا د شعرونو دا لومړنی مجمعه ده چی د فرنټیر پوست د ایډیټر ښاغلی مظفر شاه اپریدی په مرسته چاپ شوه همدا راز سارا په ډیر درناوی سره د محترم شاه صاحب نه مننه کوی او مونږ د سارا بی بی د نورو اثارو د چاپ کولو هیله لرو او ددی باهمتی پښتنی خور کامیابی غواړو.

د فرنټیر پوست اداره

زړونو پرسوی لوئ صحرا وکری او پر سوی لوئ صحرا د شعرونو ددا غلو غاټولو رنګین فصل را وټوکوی. زه شعر ته په یوه عجیب تقدس قایل یم، زه له شعر سره د عبادت تر سرحده مینه لرم، خو زه د شعرونو کره کتونکی نه یم، د سارا شعرونه به د شعرونو کره کتونکو ته پریږدو، هسی می هم نه غوښتل چی پر شعرونو یی نقد او کره کتنه وکړم، خو کله می چی د سارا د یوه شعر مقطع ولوسته له نقد او کره کتنی نه یی ډیره لری او غلی، غلی په څنګ تیر شوم.

دشعر مقطع داده :

که د سارا شعر ته غلط وایی څوک
هغه هم مینه په ګوهر نه لری

نه پوهیږم سارا خور به ګوهر په کوم مفهوم راوړی وی، ګوهر له قیمتی مرغلرویی سره سره له اوښکو، ښکلا، سپیڅلتیا او پاکی لپاره استعاره کیدای شی. همدارنګه د ښکلا الهه "دیونان د ښکلا ملکه وینوس" له ګوهر نه پیدا شوی ده.

له اوښکو، ښکلا، سپیڅلتیا او د ښکلا له الهی "وینوس" سره خو کرکه نه شی کیدای. مجبور یم چی د سارا شعرونو ته غلط و نه وایم او له "ګوهر" سره د مینی په خاطر یی له غلطو شعرونو سره هم ناکام وکړم.

مونږ له یوی لسیزی زیات عمر له ویرووونکو تکو تورو شپو له بوژنوونکو غیر شاعرانه او غیر عاشقانه ماښامونو له ژوبلوونکو او

وژونکو رنړاګانو او لمبو سره تیر کړی او لایی تیرو. مور، په سلګونو غمجنی، ویښتی او زخمی شپی د ډیوو، شمعو، ستورو، سپورمیو او عاشقانه او شاعرانه رنړاګانو په ځای د باروتو، توپ، توغندی، د ماشیګنړو د ګولیو او دالوتکو د بمونو په جهنمی رنړاګانو (!) او لمبو رنړا، سپینی او سوی لوړ لیدلی دی. مور، په رنړاګانو هم شکمن یو. د ایران او د شعرونو د نړۍ ددیری مشهورې ځوانیمرګی شاعری فروغ (فرخزاد) په قول :

(زمونږ د ژوند دښته له تیارونه ډکه ده، هغلته لری ډیر لری د نور دوه ټکی معلومیری خو کیدای شی چی هغه هم دلیوه ستړګی وی).

خو مور، ګران لوستونکی له ویروونکو، ژوبلوونکو او وژونکو رنړاګانو پرځای لکه ناسوی پتنګان یوی شاعرانه، عاشقانه او غزلیزی رنړا ته رابولو. دا رنړا (دماښامونو ډیوه) یو ډیر سپکلی، عاشقانه، شاعرانه او غزلیزنوم دی چی ډیر می خوښ شو، حکه می خوښ شوی دی چی د ماښام د نوم په اوریدو می یوه غم انګیزه سپکلا په روح کی انځوره شوه. چی بیا ډیوه هم له ماښامونو سره غبرګه شی له یوی غم انګیزی سپکلا سره یوه بله زیړه انځوره غیږ، په غیږ، شی داسی لکه د محبوب په تورو او پریشانو څنډو کی د نرګس د ګلونو غنچه.

خدای دی وکړي چی (دماښامونو ډیوه) د خپل نوم غوندی

ketabton.com - The Digital Library

سنګلی وی او د لوستونکو د ذوق پرمانبامونو د زیږی رڼا غزلیز لاسونه راتیر کړی.

زه نه پوهیرم چی دا لیکنه د (سارا) دورکو او شهیدو شعرونو مرثیه وبولم او که د ژوندیو شعرونو د خپریدو مبارکی.

خپلی خبری د سارا د یوه غزل په څو بیتونو رانغاړم، د شعر مینه وال یی د شعرونو لوستلو ته رابولم :

ساقی نه ولی وچ ولاړ یی راته
دسترګو اوښکې دی پیاله خو نه ده
د نیمه خوا مینې کورګی دی په کې
بیلتونه مه راځه دیره خو نه ده
د زړګی کور کی می یو ګل سنګاری
نامرده مه شکوه باغچه خو نه ده
د سارا د شعرونو د غوږیدو او ځلیدو په هیله
په پښتنه او شاعرانه مینه
کاروان

پیښور د ازاد افغانستان دلیکوالو ټولنه (وفا)

۱۳۷۵/٤/۸

ketabton.com - The Digital Library

دسارا د ماښامونو ډيوه

د پښتنو زنانه ژ پ پحقله وئيلی شی چی دوی په فطری توګه شاعرانی وی دوی چی ميچن ته ناستې وی نو هم يوه ټپه يا شعرئی په خله وی که ګودر ته د اوبو د پاره ځی نو هم د ګودر سره متعلقه ټپی يی بی ساخته له خولی وځې او که په نور څه کار کی مشغول وی نو هم مصری يا لنډی وايی. پدی وجه نقادانو د پښتو شاعری ابتداد بتځو پوری منسوب کړی ده دا ځکه داکثرو ټپو او ځينو پخوانيو شعرونو مخاطبه د ښځی لخوا سړی ته شوی ده د مسافری او فراق تزکری د عشق و محبت شديد کيفيات او نور د غسی واردات سړی ته د ښځی لخوا بيان شوی نو په دغه وجه د شاعری شروع د ښځو برخه ګڼلی شی.

د زنانه د کلام زړی نمونی دپټهی خزانی د شپږو زنانه شاعرانو نه پس په روانه شلمه صدی کی ډيری موجودی دی شلمه صدی کی چی سيده بشرٰی بيګم (س .ب .ب) کومه شاعری کړی ده اوسنيو په کی ددی دور زنانه شاعرانو نوری فکری اوفنی اضافی کړی دی.

ketabton.com - The Digital Library

افغانستان کی هر څو که د تخلیق په ځای تحقیق ته زیاته توجه ورکړی شوی ده او د مخصوصو حالاتو ترمخه ګټور تحقیقی کار شوی دی خو ولی بیا هم پکی شعر او افسانی او ادب لطیف په اضافو کی د اوچتی پائی ادب تخلیق شوی او په هغې کی د ښځو هم واضحه برخه ده.

په دغه قسمه شاعری ځینو ناقدانو دا تنقید هم کړی دی چی داقسمه شاعری کی تخیل او شعری نزاکت نه وی کوم چی د شعریت د پاره ډیر ضروری ده خو د سارا بی بی شاعری ددی قسمه شاعری بر عکس ددی په شاعری کی نخیل هم شته او شعری نزاکتونه هم او فنی سنګلاګانی هم سُرور او مستي هم شته.

رندی هم شته او شوخي هم دغه قسمه شاعری کې شعریت او تخیل په غټه پیمانه وی او دغه څیز د سارا په شعری مجموعه «د مابنامونو ډیوه» کی هم ښه پریمانه شته د تخیل او شعریت نه ډکه شاعري عموماً په صوری او تکنیکی لحاظ څه خو کمزوری هم لری خو دا قسمه تکنیکی او صوری لوازمات عموماً غزل د پاره لازمی ګڼلی شی او سارا د نظم شاعره ده پابند، ازاد، مصری او د ډاکتر زیار صاحب په اصطلاح سپین شعرونه یی هم لیکلی دی دا ازاد او مصرا نظم د رائج کیدلو په وخت ددی شدید مخالفت هم شوی وؤ چی پښتو کی ددی ځای نیول مشکل وی خو د وخت تیریدلو سره چی په شاعری کی چی رنګ رنګ تجربی او اضافی وشی نو دغه

ketabton.com - The Digital Library

قسمه نظمونو ته پښتو هم غاړه کیښوده او دا دی نن پکی د سارا غوندی پښتنی زنانه هم اضافې کوې د خوند خبره داده چی زنانه شاعرانو کی اکثرو ازاد نظم ته زیاته توجه کړی ده دا ازاد نظم که پښتانه مخالفت کوی او که موافقت خو رښتیا خبره داده چی د زمانی د بدلیدونکو حالاتو او په نړیوال ادب کې د فنې او فکرې جدتو نو ترمخه دا یو غټ ضرورت وؤ چی پښتو کی دې هم آزاد نظم رائج شي. دغو منشوری شاعری افغانستان کی ادبی ټوټی او پیښور کی ادب لطیف هم وئلی شوی دي افغانستان کی مرحوم عبدالحی حبیبی او موحوم گل باچا الفت د اقسمه ټوټی لیکلی دی او پیښور کې مرحوم راحت زاخیلي مرحوم دوست محمد کامل او مرحوم حمزهٔ بابا دا قسمه ادب لطیف تخلیق کړی دی او په ژوند کی د افغانستان داکتر زیار او محمد دین ژواك او پیښور کی د همیش خلیل ځینو لیکونو نه علاوه د هغه په افسانو هم دا مینه ماتیری.

دا سلسله اوس چی تر محترمی سارا بی بی راورسیده ځینی تجربی هم پکی وشوی په کومو چی د سارا بی بی نظر دی او د هغی په مناظرو کی یی خپلی ادبی یا هنری ټوټی تخلیق کړی دی په دغو ټوټو کی یی خوند هم شته او فکر هم او د ادب لطیف ښائسته نمونی دی:

لکه دا دي سارا د ادب لطیف یوه نمونه

څومره مؤدبانه به می (تانه) ویل چی (تاسو) ستاسو جمله به می په هره خبره کی په ادب سره ویله چی تاسو څومره سړه انسان یاست خو په زړه کی به می ویل چی (ته) څومره راته گران یی.

او دایی هم د نظم نمونه

هر څه کیدای شی خو
هیڅکله داسی نشی کیدای
چی زه به ستایم
او ته به د بل
دا خیال دی
دا محال دی
د حقیقت نه لری
یو مجال دي
څکه چی مینه د عبادت نه کمه نده
او عبادت دروغ نشی کیدای ؟

سارا بیابانی د پښتو شعر په میدان کی یو نوی نوم دی خو د هغی د کلام د کتو نه پس په وړومبی نظر کی بنده دا محسوسه کړی چی هغه یو بشپړ علمی او ادبی پس منظر لري او د هغی شعری ذوق یو سپیڅلی ذوق دي او د یو پاریدلي احساس میرمنه ده دا څیزونه د معیاری شاعری د پاره بنیادی موادو د لټون بنیادونه په ګټه کوی پاتی شوه د شعر د جوړښت د هئیت او لباسی ښائست، نو هغه د وخت تیریدو او تجربی سره په خپله ځان برابر وی او پر مخ تګ کوی خو ولی دا به هم مناسبه وی چی خپلی شاعری ته د هغی دفن د خوبو سره د ځینو وړو وړو خامو ښودنه هم وکړی شی سارا د فکری او مضوعاتو په توګه د موجوده دور شاعره ده خو د بیان اندازه یی او د وینا (لیك) طرز په طرز یی د فولکوری (اولسی) شاعری اثرات څرګند دی. چی هغه په ازادو نظمونو کی خو څه معنی نه لری ولی په غزل یا په پابندو نظمونو کی د هغو پابندی لازمی شی دی او زه د سارا بی بی پام دی ته په خصوصی ډول راګرځول غواړم په مجموعي توګه د سارا شاعری د فکر او د تخیل په ډګر کي دیره ښکلی او معنی خیزه شاعری ده د نوی وخت شعور سره سره د یو خاص قسم جدت او تازګی لری او د تولونه غټ صفت یی د الفاظو سادګی او د بیان بیساختګی ده او په داسی حال کي چی زمونږ په ادب کی د زنانه و برخه لاتراوسه ډیره کمه ده د سارا غوندی د بیدار ذهن لرونکو شریکوالی دم غنیمت دی. او

زمونږ د ادب په روښانه مستقبل باندی کواهی کې زما باور دی چی سارا که خپل شاعرانه صالاحیتونه په کار راوستل او د ادب مطالعه یی جاری وساتله نو د پښتو شاعری باغ باړی ته به سدا بهار گلونو پیرزوئنی ورکړی.

سارا چی د پستنو د روایاتو یوه پابنده پښتنه پاتی شوی ده او د ا خپل دستور د خپل تصور نه مقدم بولی او پښتنی حیاور باندی غالبه ده ځکه له پښتو دستور نه پخپل شعر کې داسی گیله کوی.

تصور راته تصویر شو په لیمو کی
خپی می بندی د پښتو په زنځیروکی
چی بنگری د سارا شرنگ کړی جټکه وخوری
چی مات نشی په دستور د پښتنو کی

داسی معلومیری چی سارا په سپین زړه سپینی خبری کوی او قاطع ځواب ورکوی او خپل غرور د پښتو ساتلو سره ترلی بولی لکه چی وایی:

که سل ځله زړه ښه کړم چی ساقی نه د اجام واخلم،
خو پښتو کی یو پیاله ده جام نسکور دی پکی

په رستیا چی پښتنو میرمنو سره د حیا ساتنه د پښتو ساتنه ده او د دستور ساتنه د دوی دلوړو سرونو د غرور ساتنه ده لکه چی د سارا د دغه شعر نه څرگندیږی چی په کومه اندازه د پښتنی میرمنی

ketabton.com - The Digital Library

سره د خپلی حیا سوچ وی چی حتیٰ د قلم په ژبه یی د شعر په الفاظو کی بیانوی لکه چی وائی:

هم په کتو هم ئه کتو کی مرمه
لکه دیوه په ادیرو کی مرمه
ماته ستا مینه کی حیا رقیب شوه
ځکه دستور د پښتنو کی مرمه

او دائی هم د آدابی تقاضی بله نمونه

کله چی می هغه ستاسره اشنا کړ پوهیږی؟
هغه ځما مینه وه
ځما د ټول عمر سرمایه
ځما ارزو
ځما اراده
ځما ژوند او ځما د ژوند کولو وسیله خو کله چی تا د خپل یوه
گړی هوس د پاره له مانه پردی کړ
د ټول عمر له پاره راته پردی ښکاری
ته په نورو هوسونو کی دوبه یی خو
زه دحسادت په اور کی د تل دپاره په هر چا بی اعتماده پاتی
شوم.

ketabton.com - The Digital Library

دسارا په ادب لطیف یا ادبی توتی کې د ادب ډیری ملغری شته چې په پخپل یو سوچه شاعرانه تخیل یی امیل تری جوړ کړی دی.

او دائی هم د شعر یوه نمونه چی د مولانا رومی یا بلخی یو شعر یی پخپل روان قلم ژباړه کړی ده.

مولانا وائی:

بی همه گان به سر شود

بیتو به سر نمی شود

سارا وائی:

بیله هر چا په سر رسئ

بیتا په سر نه رسئ

ته خوږ دلبر ئی ځما

ځان او ځیګر ئی ځما

نورالبصر ئی ځما

شمس او قمر ئی ځما

بیله هر چا په سر رسئ

بیتا په سر نه رسئ

په پایٔ کی د سارا د لاکامیابی په هیله

داکتر محمد اعظم اعظم پیسور پوهنتون

۲۱ اګست ۱۹۹۷

ستار په آواز راغی نغمو سره مستانه
زاهد په نڅا راغې ساقې ته ئی ویل جانانه
چی کړنگ یی د پیالو شو ساقی په نڅیدو شو
هر کنج د عبادت نه مست راغی شو دیوانه
څوك دوب په عبادت کی څوك لار د حقیقت کی
څوك غرق په تصوف کی څوك زلفو کی زولانه
یو مست په تماشی ؤ بل مست په میخانی ؤ
څوك سنګلی لکه شمعه څوك روند لکه پروانه
صوفي په طریقت کې مست سنګاری په حیرت کی
آسمان په ژړا سر شو هم ځمکه شوه لړزانه
هر پانه کی حکمت شو هر جام کی شریعت شو
چی پوه په حقیقت شو نادانه شو نادانه
یو ویل چی دا جنت دی بل وی چی محبت دی
سنګاره چی حقیقت شو افسانه شو افسانه
چا لاس کی ووُ جامونه چا خوله کی آزانونه
دا جاته شوه روسپانه چی څوك شوله یکدانه
څوك غرق په عبادت کی څوك غرق په محبت کی
څوك خاندي په وصلت کی څوك تښتي له خندانه
یو نوم یی دلیلا کړ بل نوم یی د شیدا کړ
نوم لاړود مجنون شو قیس ورك شو له خپل حانه
سوزونه او سازونه معشوق ؤ مکیزونه
عاشق ؤ نیازونه سنګلا مینه یی شانه

یو ځای کې عارفان ډ بل ځای کی عاشقان ډ
تسبوح سره پیر راغلی مرید پروت په خمخانه
محمود په پاچایۍ کې ایاز په غلامۍ کې
بهلول په ملنګۍ کې بیکانه شو بیکانه
حافظ لاړ خرابات ته سعدی لاړ مناجات ته
دا دواړه مقامات ته جانانه شوه جانانه
هم شمس او قمر دواړه په مینه شوه ترغاړه
مدهوشه سره واړه دیوانه شو دیوانه
راغلې له کعبی ډ د څکلو په وعدې ډ
یو عشق ته په سجدی ډ وستانه شو مستانه
ساقی لاس کې جامونه سر ګرم وډ بزمونه
ټول ستوری په رقص راغلل سپورمی شنه له خندانه
یو شمس شولو دیوانه بل بلخ کی شو مستانه
دا دواړه شوه افسانه پیمانه په پیمانه
یو خواجه عبدالله ډ تل سوال کې له الله ډ
منطق کې یی همتا ډ دردانه شو دردانه
تلاش تلاش د ژوند ډ په ژوند کی د عشق خوند ډ
طبیعت کې یی هر رنك ډ بیځانه شو له ځانه
چی ستوري شوه راسکته آسمان شو ملامته
پرده یی په مخ راغله چی سرهٔ شوه له حیانه
څوك تللی ډ کعبی ته څوك تللی میخانی ته
«سارا» ستا ارادی تـه حیرانه شوه حیرانه

گل دی بهتر له ځان بهتر نه لری
د لاس آرا غیر له ساغر نه لری
بعضی وخت وینم خوشالي د دریاب
چی همیش دا صدف ګوهر نه لری
په کلستان کی غنیمت ګنه وخت
بلی هفتی ته ګل ثمر نه لري
د عاشق خواست ګوره دمینی لارکې
بیله زړانه بل هنر نه لري
که د معشوق په کور څوك سر درون کړی
عجایب لار ده مګر سر نه لري
که څوك همدرس د محبت د درس شي
نایاب د عشق علم دفتر نه لري
په میخانه کې چی څوك می خوري همیش
سبکلا د مخ یی هیڅ زیورنه لري
شیخه راپاڅه میخانی لوری ځه
هسی شراب ګوره کوثر نه لري
هسی لعل ګوره په زرین جام کې دی
که یی بیخي چاته هیڅ زرنه لري
ساقي شراب ته بی خماره راکړه
هغه چی ماته درد د سر نه لري

د خدای په نوم چې تن می هسی بت دی
چې بت خانه کې یې آزر نه لري

د زړه له کومې د سلطان بنده یم
په ما نظر که د چاکر نه لري

که د «سارا» شعر ته غلط وایي څوک
هغه هم مینه په ګوهر نه لري

ما ویل زړه می دی ورکړی ده ویل اور کې دی سیزلې
ما ویل څه وکړم عاشق شوم ده ویل ځان دی کړولې
ما ویل پوه نه شوم ناپوه وم ده ویل ژوند دې دی پلورلې
ما ویل اوس پسی ژړیږم ویل ابداً ژړیدلې
ما ویل اوس می ځوروی تل ویل خوبانو رواج کړې
ما ویل کاشکی مرګ یو دم وای ده ویل ورو ورو دی منلې
ما ویل نور په نفس راغلم ویل راځی نه یی راغلې
ما ویل څوک می چاره ګړ دی ده ویل مرګ خو تښتیدلې
ما ویل چیرته به یی مونده کړم ویل بیابان کی مجنون وړې
ما ویل زه «سارا» خو مرمه
ده ویل بند دی دی تړلې

چی زما په کور کی ستا قدم ولګید
په زخمی زړه کې اغزی سم ولګید
په دی مانا چی ژوند بدل شو زما
په ډیر غمو د مینې غم ولګید
دا ډیر دردونه یی په شا وارول
چی خوږ آواز می د همدم ولګید
لکه چی ما سره یې رنحونه نیم کړل
هسی می سوچ کې دا صنم ولګید
«سارا» چی مینه دی دوکه نکړې نن
پس له کلو نه دې چی دم ولیګد

سترګې تاته نه ګوري کتی نه شي
ستا مینه حیا شوه غږیدی نه شي

شا او خوا پیره د رقیبانو ده
شونډې وچی شوي مسیدې نه شي

څله می رابولې خپلی غیږی ته
شرم د پښتو دی چی درتلای نه شي

ستا غوسه په مینه قبلومه زه
دا خو زما په مینه کی کمی نه شي

بنده چی هوسی شي په دامونو کی
داد مینی هوډ دی تښتیدی نه شي

تاته کیږجنه «سارا» ښکاري ننه
ستا د عشق طوفان ته تمیدی نه شي

لويه خبر ده وړه خو نه ده

تا ته ساده ښکاري ساده خو نه ده

آشنا مې ولې ما نړېژن دي رانه

وايه چې کړي يې ګيله خو نه ده

ساقۍ ته ولې وچ ولاړې راته

دسترګو اوښکې دي پياله خو نه ده

د نيمخوا مينې کورګې دي پکې

بيلتونه مه راځه ديره خونه ده

چې د هر کور بله ډيوه مړۀ کوي

وايه صبا دي اندېښنه خو نه ده

ماسره ستا د بلې ورځې غم دي

تاته پلمۀ ښکارې پلمه خو نه ده

د زړګې کور کې مې يو ګل ښکاري

نامرده ميشکوه باغچه خو نه ده

«سارا» په ډاګه درته وايې واوره

د مينې کار دې څه لاڼجه خو نه ده

۱۳۶۹/۱۰/۳

تصور راته تصویر شو په لیمو کی
خپی می بندی د پښتو په زنځیرو کی
عقل هوش مې دادستور دی رانه وړی
که یی هر څومره خوندي کړم په بنډو کی
هر ساعت چی د فلك ظالم له لاسه
د شفق بی رحمی وینمه پیالوکی
دا سرخي یی د شفق دوینو رنګ دی
کنی زیب کا چی داوی په اننګو کی
د ساقی لاس ته ناڅاپه سترګی واوړی
را په یاد شي ستا بیلتون په زولنو کی
چی بنکړي د «سارا» شرنګ کړي جټکه وخوری
چی مات نشي په دستور د پښتنو کی

بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

شپه یم چی لمرنه رسي بیتا په سرنه رسي
ته خوږ، دلبریی حُما لحان او حُگر یی حُما
نور البصریی حُما شمس او قمر یی حُما

بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

ته حُما خواب وخوریی ته حُما راحت بستر یی
ته حُما ویښ سحر یی حُما سر تاج سرور یی

بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

باغ حرم می ته یی زړه ته بیغم می ته یی
داغ ته مرحم می ته یی محبوب صنم می ته یی

بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

که نه یی غم لرم یو لوی ماتم لرم
سترگو کی نم لرم دروغ چی صنم لرم

بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

ketabton.com - The Digital Library

ځما جنت ته یی ځما محبت ته یی
ځما کرامت ته یی ځما همت ته یی
بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

دم او قدم می ته یی د خیال همدم می ته یی
بنادي او غم می ته یی خوله کې هردم می ته یی
بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

سترګو ته نور شوی ته زړه ته سُرور شوی ته
روح په مُرور شوی ته ځان ته ضرور شوی ته
بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

ځما شباب شولی دعشق کتاب شولی
جهان ته تاب شولی ماته عتاب شولي
بیله هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي

* * *

ته د ظلمت نښه یی د عدالت نښه یی
ته د غفلت. نښه یی د عبادت نښه یی
بیله هرچا په سر رسي.
بیتا په سرنه رسي
* * *

حُما هر څه یی ته هم بد هم ښه یی ته
اختیار کې نه یی ته حُما په څه یی ته
بیله رچا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي
* * *

حُما ثمرته یی آب کوثر ته یی
ژوند ته می زر ته یی کور ته می لر ته یی
بیله هرچا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي
* * *

وصل ته باغ ته یی هجران کی داغ ته یی
روح ته فراغ ته یی فکر او ددماغ ته یی
بیه هر چا په سر رسي
بیتا په سر نه رسي
* * *

شمس شه رنا غوارم خپله دنیا غوارم
تا غوارم تا غوارم تاته «سارا غوارم
بیله هر چاپه سر رسي
بیتا په سر نه رسي
* * *

٦/١٠/١٣٦٦

ketabton.com - The Digital Library

په کومو سترګو چې تا ماته کتل
ما به هغو سترګو کې تاته کتل
ولې د زړه په حال واقف نه شولې
پیوند د سترګو ژ تا چاته کتل
ما د رقیب له ویرې ځان غولا وه
تاولې هو ځما یاناته کتل
دلته رموز ژ ته غصه شوې ولې؟
په رمازه کې تا سلاته کتل
زه نه پوهیرم که ته ډیر پوهیرې
منم چې ډوب وې ما حیاته کتل
پښتنې سترګې می وې ځکه ټینګې
ما معاشرې ته تا«سارا» ته کتل

۱۱/۱۲/۱۹۹۳

ketabton.com - The Digital Library

مینه د یار می شوه غم غم غم
رقیب می وژنی هر دم دم دم
بیله تا یاره خپل ځان څه کوم
ځان لاته پریږده جهان څه کوم
بی له تا ژوند شو ماتم تم تم
ستا په مینه کی لیونی‌ه ومه زه
اور د محبت کی سپیلنی‌ه ومه زه
سترګو نه می اوښکی څڅي نم نم نم
اوښکی می بهیږي بهیږي تل
زړه چی می کړیږی کړیږی تل
عمر د سارا شولو کم کم کم
رقیب می وژنی هر دم دم دم

ستا په وصال کې چې هجران وینمه
لکه سپرلي کې چې خزان وینمه
هسې ښکاریږي چې جهان خفه دی
چې می خفه د زړه آرمان وینمه
یو سپیلنې رانه جوړ شوی اورکې
چې دی د مینې ډیرګلان وینمه
زه سرګردانه پخپل ګل پسې یم
تاته چې ګورم خپل جانان وینمه
له مانه ورک دی چیرته یې ولټوم
هر خواته ګورمه زندان وینمه
زما مذهب کې خو یوه مینه ده
که داسې نوی ډیر شیان وینمه
سارا په دی آزمون بری اخلمه
زه خپل مجنون په بیابان وینمه

ketabton.com - The Digital Library

سترګو ته دی ووایه چې ماته کتل مه کوه

دی لوړو ژورو کې مزل ته تکل مه کوه

دا چې خندول یې ګران ژړل ورته آسانه دي

سوچ ته یې خزانه په سپرلي کې راتلل مه کوه

نه به شي ځما ستا دنیا بیله ځما بیله ده

ما سره بې وخته په هر لارکې مزل مه کوه

دردېکی نڅا کوي په سوز اوسازکی ژوند ځما

مه خوره چورلکونه ته غورځنک په یو پل مه کوه

زه په یو نازك تار د خپل ذهن تړل شوی یم

ستړی به شی پریښده پرې ګران دی تړل مه کوه

زه په ډیر وروکي لفظ څلور ټکو ژوندون کوم

لور نظر دی خپل که د سارا پې وژل مه کوه

ستا په یاد

ketabton.com - The Digital Library

هغه چې ته به راشې زه به نه یم
که یم خو هسې، د کاته به نه یم

یا به ژنده له دې جهانه یمه
یا به لوبدلی لمرخاته به نه یم

دغه چې اوس دې انتظار باسمه
داسې به ته یې او دا زه به نه یم

له ځان سره به کله کله وایې
کاشکې چې ته وای همدا ته به نه یم

هسې «سارا» سره هجران انتظار
دواړه یوشوی نو خسته به نه یم؟

کرځم میخانو کې خرابو کې د رندانو
اوس یم تړل شوی په زنځیر د میخوارانو

نور می د شیخی له زاهدی نه په توبوتوبه
ورکه یی کړه لار لاړو په لار د کمراهانو

باسم انتظار که ساقي راکي جام د میو
وبه یی څښم په سرو لبو په خیال کی د چشمانو

څومره به ژړیږم په هجران کی نه پوهیرم
کله به د وصل غږ په ماوشي یارانو

ستا د عشق په نوم چه حقیقت کی لیونی شومه
خیر سارا امید کړه په احمد د مینانو

کاشکی ما نه وای لیدلای
غږه می نه وای اوریدلای
ورنه . لری لری تللای
چه له ده نه ورکیدلای

پته مینه می ساتلای
هیچا هیچا نه لیدلای
زړه می تور شولو له مینی
چې له مینی تستیدلای

یوه زه وای یو جونګړه
چې ستا غم می نه لیدلای
نه دی غم وای نه دی درد وای
نه هجران چې ځوریدلای

کاشکی لری وای له غمه
نه بیلتون کې کړیدلای
د ځوانی عمر خزان شو
«سارا» ژوند دی دهجران شو

ما د عمرونو حقیقت واخیست
تا رانه لاس په دی ساعت واخیست
ما ویل چې څومره به اوږده شی مینه
څومره دی ژر رانه رخصت واخیست
په بزدلی دي راته زړه پریښوده
په ناکامی دی فراغت واخیست
څومره دی ډیری واسطی کړی پیدا
زه چی راضي شوم تا مهلت واخیست
یو تجربه می بله زیاته شوله
چی ورو قدم کې دی سرعت واخیست
بیام ته استاد ځما د وفا شوی ثابت
ځکه قلم نه مي فرصت واخیست
که می سوزونه په سازو شوه بدل
خو ستاله مینی می عبرت واخیست
زړه خو می نشته بیا بئ چاته ورکم
نن می بی زړه ځانته نهضت واخیست
یوسف به خلاص دمجبوری له ژوند شي
که له عزیز نه یی عداوت واخیست
اوس خود مصر په کوڅو کی غږ دی
چی زلیخا عشق کی تهمت واخیست
نه به ښایسته یوسف نه عشق شي پیدا
خو ما «سارا» تری صداقت واخیست

۲۶/۱۲/۹۵

غم د جانان می په ګیلو کله ځي
د هجر داغ می په سلګو کله ځي

ساقي ته راوړه لږ شراب د مینی
د بیلتانه درد په نیشو کله ځي

په میکده کې که سر ننباسم
ځان غولول په میکدو کله ځي

د سترګو جام می ستا یادیږي ګله
هغه نشه می په خوبو کله ځی

هسی درد زه چې بی درمانه لرم
په دا دارو او دمو کله ځي

که د سارا روح ته راحت غواړی څوک
د «سارا» روح بی له لیدو کله ځي

۱۶/۶/۱۳۶۶

ketabton.com - The Digital Library

KABUL

مه څه چی تا پسی ژړپږمه تم شه چی تا سره لوبیږمه
هیلی می زړه ته سلسلی جوړوي پوره کیدو ته یی هوسیږمه
د مینی ګل په مسیدو ښکاري خزان ته یی مه پریږده مړه کیږمه
ته چی لمانځی زه بیتا څه وکم خیال کی هجران سره کلیږمه
پدی خو پوښه جدایي دوزخ دی اوس په دنیا پکې سوزیږمه
تا چی ځما له کلي کډه وکړه روح می له تن ځي روانیږمه
پدی وران کلي کی به څوك واوسي چی بیله تا به زه اوسیږمه

تا سره روح ځما له تنه ځي نن
که لاړشي زه سارا ورکیږمه

۱/۳/۱۳۶۲

ketabton.com - The Digital Library

PROPERTY OF ACKU 7032

کاشکی لیونی وای چی دنیا نه بی پروا وای
ګرځیدی په غروکې یو موجوده د صحرا وای

نه می کور او کلی پیژندلی نه د خلکو وای
نه می وچ لامده لیدی په سترګو نابینا وای

نه د چا په غم کی وای نه ځما غم د چا زړه کې
نه د چا قفس کې اوسیدلې نه رها وای

یا خو چی ډیوه د ماښامونو د شاعر وای زه
یا د ماښام سترګه په آسمان کې یا صبا وای

ژوندکی می اختیارولای لکه بوټی په صحراکې شین
هر څه چی راتلل په ما زغمل می د بیدیا وای

کاشکی لیونی وای چی انسان سره می غم نه وای
نه د بیلتانه ژړا نه هجر د «سارا» وای

ما ویل ای شمعی دا ولی هسی ژړای
دِ ویل نه گوری چی ورو ورو تته کیږم

ما ویل ولی دی خندا په رنا پلوری
دِ ویل صبر چی پتنګ ویلی کړیږم

ما ویل ولی بیا قاتله د خپل یار شوی
دی ویل مینه چی یوه شی محوه کیږم

ما ویل دا څنګه دنیا ده ستا د مینی
دی ویل زه خپلی دنیا ته رنا کیږم

ما ویل ستا خپلی دنیا کې پتنګ شته دی
دی ویل هوزه هم هغه ته هوسیږم

ما ویل بیا به هلته څه ورسره وکړی
دی ویل ژوند مو سره یو دی خوشحالیږم

ما ویل دا څنګه فنا څنګه بقا ده
دی ویل زه هم په حیرت یم نه پوهیږم

ما ویل ماتم د نارام روح آرام راکړه
دی ویل زه هم د «سارا» ژوند ته ژړیږم

یو شمع می تصور کې ستا د مینی کړلو بل
رڼا یی کائیناتو کی خوره شوه په یو ځل
په ستورو کی خوره شوه تماشا زما د مینی
یو زه شوم وفا داره چی جهان راته کتل
جونګړه می د سین په غاړه جوړه کړه ځنګله کې
رڼا کې د سپورمی می ښکلي مخ لید لکه ګل
غذا می وه ستا مینه او اوبه می خپلی اوښکی
عجیبه فلسفه کې چورلیدم لکه بلبل
دنیا می وه رنګینه په وسوزونو او سازونو
یو ژوند ژڅی دسین څپوکی وروسته وړاندی تلل
دا ته وی او که ژوند ژ راته خوږ چی ټول جهان شو
خواږه ترخه می خوښ شوه هم ژړل هم می خندل
زه تا پسی روانه مرګی ما پسي روان
په دی مقابله کی زده کړه ما دغم زغمل
د سین هره څپه راته د تیر ژوند افسانه شوه
وږمه ورپسی راغله ویل امید کړه په ازل
نغمی وی د مرغانو عظمتونه وو دغرونو
د ونو مقامونه په هر پانه یی لیکل
تیر شوي په دوی باندی خزانونه بهارونه
سبق یی ماته راکړو سوز او سازکی پایدل

عجیبه فلسفه ده هسی نوم ئی دی ستا مینه
که څوك پکی اوسیږی که راځی او که تری تلل
ځه غم دی که ښادي ده یو تلاش د محبت دی
ژړا ده که خندا ده ورکول که راکول
دا بحر دی بهیږی زما او ستا د مینی کور دی
زه ژاړم درنه غواړم په دی غاړه یو محل
تا زما د ضد دپاره محل جوړ په افسانه کړ
ستا مینی داسی یوړم چی ستا غیږ تاج محل شوه
آواز د سین د غرو په انعکاس کی راغی غوږته
چپه را باندی راغله او په مایی وخندل
ویل تیردی کړه دیرش کاله دری دپاسه لاهوس کړی
راپاڅه مازدیګر دی بلبل تا باندي ژړل

«سارا» په صحرا سره شوه خو منزل یی دی ورك کړی
قدرت ته په حیرت شوه چی دا څنګه جوړول

چې تصور کې می دنیا جوړیدی
څومره به ښه وای چې رښتیا جوړیدی

هره لحه می په تور تم د بیلتون
په انتظار که می صبا جوړیدی

ځما تخلیق عجیب قانون جوړکړی
چې په ژړا کې یې خندا جوړیدی

ما به له خلکو نه تل پټ ساتلی
که می په وسه کې همدا جوړیدی

لر او سپورمی به ستا حسرت خوړلو
د زړه په کور که می رڼا جوړیدی

د سیند څپو سره به تل خندیدی
که په ځنګلو کې می پناه جوړیدی

ستورو به ځما په لمن سر ایښودی
که می خالونه په سیما جوړیدی

چا به د چانه ګیله نه کولی
که په رښتیا ژوند د «سارا» جوړیدی

په زړکی دی ده مینه که سور اور دی پکی
چی سترګو ته دی ګورمه یو شور دی پکی

چی تا ته یی ثابته کړم نو سترګو ته می ګوره
ته، ګوره چی د چا سنګلی انځور دی پکی

په مینه راته ګوره بانه ونه ځمبوئ
شي وران به چی زما د مینی کور دی پکی

پوهیرم چی می بخت د غم سیلی په څپو یوړ
څه وکړمه ناترس بیلتون یو زور دی پکی

خبره د هر کس ناکس که وړم نه می خوښیږی
نو څکه چی له مینی می زړه تور دی پکی

دا ستا مینه می خوښه ده والله که ته پوهیری
له تانه که یی غواړم خو پیغور دی پکی

که سل څله زړه سنه کم چی ساقی نه دا جام واخلم
پښتو کی یو پیاله ده جام نسکور دی پکی

ستا مینه لیونی ده او که زه یی لیونی کړم
«سارا» ستا پاکه مینه هسی پور دی پکی

ketabton.com - The Digital Library

ننۍ مې ستا سترګو کې نشه ولیده
خدایږو نشه مې پښتنه ولیده

چې تنکۍ مینې پکې کور جوړ کړی
ننۍ مې ها کور کې میکده ولیده

څومره خپه شوم چې پرې پوه نشومه
چې مې ستا سترګو کې پیاله ولیده

ما په تندې باندې خال تاته کیښود
تا ویل چې ما پکې کعبه ولیده

په زړه کې دار په سترګو ګورمې درته
ښه شوه چې خوله کې مې توبه ولیده

ساغر مې راوړلو چې مات یې نه کړې
«سارا» ستا سترکو کې بانه ولیده

ستا په یاد

چی پیدا شومه زنده شوم بیا اسیره د بنده شوم
لاس او خپی می دي تړلي په سرو سترګو می ژړلي
زړه ګوګل کي کړیدلي
له غمازه ژړیدلي
ژبه ګونګه شوه په خوله کې غوږ می کون شو په هرپله کې
یا کوچیه د دامانو وای چی کړدی می په دښتو وای
یا شاهین د هسکو غرو وای
یا په غاړه د رودو وای
یا هوسیه د دامانو وای یا طوطی د شنو باغو وای
یا زیږه ځوان د پښتنو وای یا وحشی دښو ځنګلو وای
پښتنه پیغله وای ناسته
تور پیکی می وای آراسته
پاك شپونکي سره می ژوند وای چی می هلته د ژوند خوند وای
چی حغستلی می په غره کی پاکه مینه می په زړه کی
دا بی سره می غږه وای
در مو می راته برژوای
د ماښام په آذانو کې راروانه په ځنګلو کی
دانګ په لاس تن کی کوسئ وای
پټ په خوله کې ګونګوسئ وای

ketabton.com - The Digital Library

ورو ورو تلی د کړۍ لورته یا جونګړی ته یا کورته
راختلی چی سپوږمی وای د مانښام په ګوله ګی وای
چی له لری می په غوږ وای د شپونکي د شپیلۍ غږ وای
پوه به نه شی په بل خوند څومره خوند کړی آزاد ژوند

څومره خوند پخپل زړه ژوند کړي
د «سارا» ژوند به څه خوند کړي

ستا د یادونو سره لوبي کوم
د غم خیالونو سره لوبي کوم

کله چې وران ګور د آشنا وینمه
هاسات غمونو سره لوبی کوم

زړه چې را تنك شی تنې وسپرمه
د پرهرونو سره لوبي کوم

کله ستا مینه خندوی می خیال کی
کله وختونو سره لوبي کوم

وختونه ځرنکه په بیړه تیر شول
چې د سوچونو سره لوبي کوم

چې زنګوی می د بیلتون غیږه کی
ستا د تالونو سره لوبي کوم

دغه دردونه له «سارا» نه نه حي
چې له دردونو سره لوبي کوم

هغه چی زه یی هر زمان وخورم
چاته به وایم چی جانان وخورم

له ځوانی مخکی چا زړتوب لیدلی
مخکی له وصله دي هجران وخورم

خلك دي ډیر دي دجنت په تمه
زه دي دوزخ په دي جهان وخورم

زه دي ګلونه د سپرلي ځه کوم
چی په سپرلي کي دي خزان وخورم

ستا د خزان خبر سپرلي کی راغی
ستا د لیدو ټرۍ ارمان وخورم

زه دي دیدن په تمه تمه ناسته
په انتظار کې دي زمان وخورم

هغه سات رانغی چی ته به راشی
«سارا» امید کې زړه نادان وخورم

هم په کتو هم نه کتو کې مرمه
لکه ډیوه په ادیرو کې مرمه

ماته ستا مینه کی حیا رقیب شوه
ځکه دستور د پښتنو کې مرمه

په پسرلي کې می خزان لټوم
بیلتونه ستا په ناکردو کې مرمه

د مینی غږ، خوبي په مینه اورم
چی ورتلی نه شم حسرتو کې مرمه

چی می د خیال په غیږ کی تنګه نیسې
د طوفانی مینې څپو کې مرمه

«سارا» له لری نه ستا مینه سوزي
ځکه نژدي خو په نشو کې مرمه

چی پیدا په دی دنیا شوم ځنکه درد سره آشنا شوم
له ازله می دا برخه چی دا ستا په مشغولا شوم

د پاپل اول قدم کې محبت سره یکتا شوم
په دویم قدم ستا لور ته د هر چا څخه سیوا شوم

په دریم قدم دعشق کې په لټون کی د وفا شوم
څلورم قدم می دا ؤ د هجران نه په ژړا شوم

په پنځم قدم له هر چا بیګانه په دی دنیا شوم
په شپږم قدم د وصل د یو شپی په تمنا شوم

چی په اووم قدم داخل شوم د سپرو بدو نه جدا شوم
په اتم قدم می سترګی انتظار د دورځا شوم

په نهم قدم بی هوشه او بی خوبه تر سبا شوم
په لسم قدم آرمان کې دیو ستوری په ثنا شوم

چی دلسو نه یو زیات شو د یوه نوم په وینا شوم
دوولسم کی چی داخل شوم خپل هدف ته با وفا شوم

لوی دفتر می ځانته جوړ کړ چی روانه په بیدیا شوم
پخپل خیال کې ګرځیدمه چی له هر شی نه سیوا شوم

په تعلیم دعشق سینګار شوم خال او خط کې یې زیبا شوم
چې می خوند د هجران ولید نور له هر شی بی پروا شوم

چې دمینی درس می ولوست په تقدیر باندی عالی شوم
چې د عشق څپیره راغله زما په مخ مخ په یکتا شوم

په کچکول دقناعت کې د دادرست جهان پادشاه شوم
زه د خپل خیال په جونګړه د بی زړونو شاهنشاه شوم

د- زرګونو غم د پاسه هم بامهر هم با وفا شوم
د خپل خیال په هوا لاړم چې په ټول جهان رسوا شوم

ژوند می ټول شو مینه مینه
باوفا تاته «سارا» شوم
ستا په یاد

kelabton.com - The Digital Library

يه قلمه څه دي زړه کې دي اوس وايه !
د جانان د مخ ډيوه راته ښه ستايه !
ته تسکين زما د قلم قلم زړکی شه
ښې خوږی خوږی خبری راته ښايه !
چې په ژمنه او وفا باندی ولاړ دی
د هغه آشنا په مينه راکه رايه !
هيڅ تاثير دا نصيحت د ناصح نه کړي
ځکه شيخ دزمانی شولو بد رايه

يه قلمه ! ته همراز شوي تسل راکړه
«سارا» اوري ورته ووايه له ورايه !

Ketabton.com - The Digital Library

تیر دی څه په زړه کې شول آشنا راته
درځ چی می په زړه کی شولو بیا راته

سترکی دي خوب راته ښکاره وایی
زما سترګو کې سوال ډیر شولو بیا راته

شین آسمان کی وریځ د باران نه ښکاری
دا ځلی به نه اوری رښتیا راته

ډکه پیمانه که بیا چپه شوله
مات به شي ساغر په دي دنیا راته

عشق خو بهانه راته د مرګ ښکاری
وایی جهان خوشی کړه «سارا» راته

ketabton.com - The Digital Library

سحرګه وه د شبنم اوښکی باران وي
راتوی شوي د ګلرخ په زنخدان وي

ما ویل څه دي اوریدلي چی ژړیزی
ده ویل هی افسوس عاشق یی خو نادان وي

په حیرت یم چی ما ولي تپوس وکړ
زما ځواب کې چی بی صبره افسوس وکړ

پوه شوم زه چی «سارا» عمر دی برباد کړ
چی عاشق دی په تپوس باندی ناښاد کړ

سترگی په وره کې انتظار لرم
لکه په ګلو کې چې خار لرم

دومره الفت باندې دې څه وکمه
چې تصور ته دې تلوار لرم

چې دې لیدوته هوسیږم څومره
همره وصال ته پټ اسرار لرم

پلوله ستورو نه په شپه کې ډک کم
سبا په وریځ آسمان بیمار لرم

مینې دې مانه زلیخا جوړه کړه
کچکول په لاس سترګې په لار لرم

کنعانې مینې دې بې واکه کړمه
اوس د یو آه سره انګار لرم

صبر به څنګه ته «سارا» ته وزګړی
زه پخپل مینې اعتبار لرم

ستا په یاد

چی تصور کی دی تصویر ته یو نظر شم آشنا
لکه قدم چی بی اختیاره ږدم ابتر شم آشنا

څوك به دشمنۍ شغلو ته وګوري په هسکو سترګو
بغیر له دی چی دی هم نوعه لکه لمر شم آشنا

تا کله هم په آئینه کې خپل جمال لیدلی ؟
چی ته سیلی شی راته خود به در په در شم آشنا

زما په سترکو کی ماښام د غریبانو ستوری
ورك به شی ستا ړنا ده ډیره څنکه درشم آشنا

مقام دی مه تیتوه لاس لږ د امداد را که
دومره می پوی کړه چی خبر په سر او بر شم آشنا

هر غم او درد جهان رنګین جمال رنګین وینمه
څومره سپکلا دطبیعت .ده که خبر شم آشنا

لږ شان می پوی کړه چی عذاب د تنهایی وزغمم
دوزخ به ښه وی که وصال سره دی در شم آشنا

په دی کم زورې انسان نور لاځه ستم کوی ته
«سارا» لږ پریږده چی پردۍ نه در بهر شم آشنا

خوار شی رقیبه څه دی ښه جوړه کړه
په نوم د اجر دي بانه جوړه کړه

ستا خو هدف د خپل ذاتی ګټی ؤ
پکی دی ځما نوم پښتنه جوړه کړه

دزړه په کور کې می یو کور د مینی
تا د بیلتون پکی دیره جوړه کړه

تا د پښتو د جهالت په نامه
ماته د عمر اندیښنه جوړه کړه

ګله حیا کله یی درد او دستور
ښه په شریکه دي پلمه جوړه کړه

رقیبه وسوزی ایره ایره شې
ماته دی ټول عمر لانجه جوړه کړه

وسوه «سارا» د روایاتو په اور
ماښام بیلتون ترینه ډیوه جوړه کړه

د زړه فیصله داده چې ګیلو ته به درځم
هجران یمه ځپلی فریادو ته به درځم

بغیر له رقیبا نومي پیره په لاره نشته
تکلّ د مینی هوډ دي چې کیسو ته به درځم

ایرو کې یو سپرغی یمه لمبو کې نه ځایږم
اوس جوړه که لمبه شومه لمبو ته به درځم

کاروان د منزلونو شوم روانه یم په مخه
شوګیر ہی خوبه کړي یم خوبو ته به درځم

پوهیږم رسیدو ته می د مینی لار اوږده ده
ستا مینه بدرګه شوه پسرلو ته به درځم

«سارا» دوخت قاضي چې په تازې نه دی خوږ کړی
ګیله به له چانکړی خو میلوته به درځم

ketabton.com - The Digital Library

تاته خو په سترګو کې بل چا غمونه ایښي دي
ماته خو همتا په زړه کې سخت داغونه ایښي دي

اوس خویم حیرانه ستا علاج که خپل علاج وکړم
ماته خو علاج کې خپل آشنا دامونه ایښي دي

ماته خو دا مینه په آغاز او ختمیدو شوله
ځکه چې پښتو دا ناروا دودونه ایښي دي

اوس تری اووښتی ننشم که واورم لیونو سره
هسې خویې ماته د ژوندون دردونه ایښي دي

پریږده چې یاغي می دغه مینه ترقیامته شي
ځکه بې انصافو ورته دا قیدونه ایښي دي

هر کړی می خولې ته یوه آه بله لمبه ګرځي
دی بله لمبه کې یې عجیب سازونه ایښي دي

خومره بندیزونه د اشنا مینه کې وینمه
دا آغاز «شیارا» انجام کې څه سوچونه ایښي دی

ketabton.com - The Digital Library

سترګو می رنګ واخیست دتورو شپونه
ستا د وصلت د انتظار لمحونه

تا د صبا په امید قتل کړمه
لکه شبنم څاڅم د ګل خوش بوئنه

لکه تور داغ د غاټول زړه کې ښکاري
دا غلی زړه ژاړی دا ستا د تلونه

د خزان رنګ زیړه ګونه کې ښکاري
دا وچی پانی د بیلتون راتلونه

پریشانی زلفی د ماښام نښه ده
د ډیوې اوښکه ده د لمر لویدونه

د «سارا» زړه د ماښامونو ډیوی
تاته ژړیږی، شومه دم دردوونه

ketabton.com - The Digital Library

ا

هسی غمونه راته ستا پاتی شول

چی می دا غونه د آشنا پاتی شول

زړه می نری نری خوږیزي یاره

چی آرمانونه راته بیا پاتی شول

چی تیر وختونه دی آشنا یادوم

د بیلتانه دردونه ځما پاتی شول

تیر پسرلی به بیا په خوب ووینی

دا امیدونه د دنیا پاتی شول

څومره دی غم څومره دی درد دی ګله

چی دغه ټول راته «سارا» پاتی شول

ketabton.com - The Digital Library

نه چی په زړه کښې دی څه بیا ښکاري

د قلم ژبه په وینا ښکاري

څه دي پټ کړي دي په ډاګه یی وایه

ګرځی ککوکی دی ژړا ښکاري

دسترګو کسي می ستا کور شو کُله

څله دی سترګو ویل چی دا ښکاري

اوس به بانه راته په څه کوی ته

چی دغه توله ستا ادا ښکاري

دا سلسلی د مینی څله څیړی

په دا رمزونو کی خو ستا ښکاري

خیال کی کیسی د مینی اورمه نن

نه چی جفا راته وفا ښکاري

بس دی بیلتون سره نور پریکړه وکړه

نن په موسکا درته «سارا» ښکاري

چی له حیا پر ما خولی راځی

ته راته وایی چی ولی راځی؟

لکه شبنم چی په ګلونو اوری

دا ستا له خوا پما وژمی راځي

حیرت می یوسي بل جهان ته ګله

چی ستا د مینی ولولی راځی

چی د لاسو زنحیر چاپیر شي له ما

خولی ته بی واره می ګیلی راځي

چی ستا د غیږی سمندر می یوسي

سارا ته هیلو کې لانجی راځی

بیا می دا ماشوم زړکی ژړیږی نن
ناز کوي ښیاز بین غواړي کړیږي نن

تش ګوګل کی غورځي په ترپکو دی
یار پسی سلګی وهي زوریږي نن

غواړي بی وفا آشنا چی تللی دی
هر خوا لالهناد پسی ګرځیږی نن

ژاړی هوسیږي آرماني سښکاري
ډوب په سمندر کی معلومیږي نن

ویښه به وي پاتی تر سهاره نن
ډیوه دماښامونو می مړه کیږي نن

جوړ می ورته تاڼ کړو د فکرونونه
زانګي دی «سارا چی پی زنګیږی نن

ستا په یاد

زلیخا شومه د مصر په کوڅو کې
ګیلی اورم د الزام په زولنو کې

د یوسف د محبت سره آشنا شوم
ګرځم ورکه یم پخپلو او پردو کې

حه به وایم حقیقت چاته معلوم دی
نامعلومه شان منزل دی په مزلو کې

په الزام د عشق اخته شوم څه به وایم
ډوبه شوې یمه ویښه په خوبو کې

نه یو لاره نه ګودر راته معلوم دی
کله غرو کې په سوچو کله ځنګلو کې

ستا د مینی سوز او ساز راته محل شو
نور جهان شومه د مینی په خیالو کې

که ستا ډیره مجبوری وي خدای دی مل شه
د «سارا» څای شو آخر ستا قدمو کې

ketabton.com - The Digital Library

خولی ته مې بیا چی نن ګیلی راځي
ستا د غمونو سلسلې راځي

لکه وږمه د صبا یی چی آشنا
دا ستا له خوانه ولولی راځي

د بیلتانه ظالم له لاسه می زړه
وایی پښتو کې حوصلی راځي

دغه دستور مې زړه تنګ کړی ګله
لکه ساه خیژي او خولی راځي

دومره حسوده ستا د مینی یمه
که د رقیب پتا وږمي راځی

د «سارا» زړه یي قبلولی نه شي
که دي پر بل سترګي خوږی راځی

چی مې زړه راته تسل ستا په کتو شي
یو ځو ځاځکي می له سترګو په وتوشي
چی پیالۍ راته لبریزه شي جام جام شي
هله پوه شمه رقیب ته یار په تلوشي
بیا لمن له ستورو ډکه کم مابنام کې
تصور می په لټون کی ستا د پلو شي
چی می هیلی د ماشوم په شانی ترپي
ستا د غیږی په احساس ساه په ختو شي

د ساقي نه می لاجام اخیستی نه وي
سور شفق داغ د «سارا» په اننګو شي

ketabton.com - The Digital Library

په سپيڅلي لمن هسی تهمتي شوم

اوس د شمعی په شان تته مهبتي شوم

هر اوښکه می رڼا د حقيقت شوه

هر لمحه کې د ژوندون خوږه هستي شوم

مانه څله امتحان اخلی د مينی

ستا له پاره زه پښتو نشه مستی شوم

که دانه منی نو سترګوته می ګوره

چی تصوير ستا راسره که د پردي شوم

ما «سارا» تالا والا د نيا دولت کړه

چی راګيره ستا دعشق په بی وسي شوم

۲۶/۱۲/۹۵

دا عجیبه نندارہ ده نوم یی مینه افسانه ده
هر تیرشوی ورته یاد دی لکه سیند څپه څپه ده

* * *

په یو مخه لاروان دی پکی کرځه فلسفه ده
سرگردان به پکی گرځی لږ خندا پکی پلمه ده

* * *

په ژړا نه پوره کیږی خو سوزونو کی نغمه ده
جوړوونکي سوزوونکي هم په دا هم په دغه ده

* * *

د خندا ژړایو سُر دی هم یی وسوزی ایره ده
کلهٔ یی مست اولاپروا کړي کله یی ړوند کړي پروانه ده

* * *

لیونیان یی نندارہ کړي څه عجیبه زمانه ده

تل تقدیر باندی الزام کړي

د «سارا» دغه بانه ده

۲۹/۱۲/۹۵

ketabton.com - The Digital Library

ګلابو نه سپړل کيږي د اغزيو په درشل کې
له جامونونه تويږي د برينبنا په يوه ځل کې

ستوري ستوري را بهر شي د آسمان په شنه لمنه
حوصله چې ورسره شي لوی منزل وهی يو پل کې

هسی مست انسان روان شي د کاروان په لويه لاره
درته رابه وړی ګلونه درته کيږدي په اوربل کې

بی خودي به کړي آغازه کله سوز شي کله ساز شي
د «سارا» دپاره ژوند شي ستا د مينی تاج محل کې

ستا د یادونو سلسلی راځي
په خولی د مینی ترانی راځي

چی د بیلتون سره دي شپی تیروم
ناڅاپه خولی ته می ښیری راځی

چی می د سرو سترګو تپوس وکړي څوك
ترور حالت کې څه پلمی راځی

ماته خو ستا د مینی غیږ یادیږی
غم ته بانه درد بهانی راځی

شپی می بی تا په میږتون شوی اشنا
«سارا» ورځ ورکه شوه اوس شپی راځی

ماته د مینی نه شباب راکه
لږ دی په سترګو کې شراب راکه

چې دی بانه په بیړو ولګیږي
داسی سترګك باندی خواب راکه

چې د رقیب څار نه خان خلاص وګنم
په غلچکی نظر حساب راکه

چې په کتو کی دی نشه ودهٔ شم
شوګیرو شپوته می عذاب راکه

چې انتظار کې می دی لار څارله
«سارا» ته لږ دیدن صواب راکه

ساقي زه مست يم په چشمان دميرو
ځکه زه غوارم شي جهان دميرو
ما د غمونو باده وخورله
ځکه ستا عشق کړمه نادان دميرو
کوره زما دغه جونګړه کې نن
دي راټول شوي مينان دميرو
که يې شاهان په جام د زرو کې خورې
ماته د سترګو جام دې جام دميرو
زه د تور بخت توري کوتې کې همېش
غوارم نشه په يو داستان دميرو
ځله «سارا» ته نصيحت کوې ته
څې په جانان پسې په شان دميرو

چی بانه راته په قهر شي انداز کې
په غزل می زلزله راشي په ساز کې

تزلزل راته د مینی په کور راشي
خپل محل وینمه ستا د سترکو نازکې

پام چې وران می دا دمینی محل نکړی
د بنو په زمبیدو یم اعتراض کې

ژوند او مرګ می ستا د سترګو رپ کې وینم
چی غصه شئ لا ی اور خوښ دی ګداز کې

ته چی اورشی زه لمبه لمبه د مینی
«سارا» سوز و ساز انجام شي په آغاز کې

۱۷/۹/۹۳

زړه می غواړي لاړه شم پرواز وکم

باد شمه وړمو غوندی آواز وکم

غاړه غړی ګل سره په مینه شم

ورو ورو ترینه تاوشمه آغاز وکم

وریځ شمه باران د پسرلي شمه

ښه هوا د پاڼو منځ کې ساز وکم

ورو ورو روانیږم سمندر خواته

غږ د هر څپی سره پټ راز وکم

تیره شم ساحل نه غره ته راشمه

دغه ډیرو غرو سره څه ناز وکم

دی نه هم چاپیره ګرده وګرځم

لاره شم «سارا» بیا بل آغاز وکم

ketabton.com - The Digital Library

ای غره:

ستا د سنګار هوسی یمه
تانه سپیلنی یمه
مینی نه دی ځارشمه
چی بنده ستا داموکې یم ------- خوښه پدی غرو کیږم
دغه لویه دښته ستا
د عشق لویه فضا ده
لایتنهایي سنګاري
ستا هجرته فنا ده
لاس په لاس کې راکه
ستا دمینی ترانو کې یم ------- خوښه پدی غرو کې یم
څو به دواړه ځوبه
دی دنیا نه بل جهان ته
ورو ورو به رسیږو
له دی مینی خپل آرمان ته
لاس تر غاړی راشه
زه «سارا» ستا په نشو کې یم
خوښه په دی غرو کی یم

ketabton.com - The Digital Library

په دښتو په دامانو کې د طبیعت په منظرو کې
ځما د خیال کړۍ ولاړه د سپرلي په نندارو کې
تور می بخت توره کړۍ وه لری شوی له ښادی وه
تسلیم شوی وه ازل ته تمه داره دسیلی وه
چی به کله راروان شي دغه باد به سرګردان شی
چی چپه د خیال کړۍ شي سترګی پټی له جهان شی

د «سارا» دغه خیالونه
همیشه پی خوری تیالرنه

څه ولیکمه نه پوهیږمه زه
د خپل قلم نه چی ویریږمه زه
څه ولیکمه چی قلم وایی
یا ولیکمه چی صنم وایي
یا ولیکمه د زړګي دردونه
که یی خوندي کمه داپټ رازونه
قلم خو وایي چی خندا ولیکه
زړګی می وایي نه ژړا ولیکه
اوس د قلم د خولی خندا ولیکم
که د خپل زړه رضا ژړا ولیکم
کله د ګلو منځ کې ګډه شمه
کله اغزو سره همدمه شمه
کله بلبل وایي ګلزار ولیکه
کله ډیوه وایي انګار ولیکه
چی می دا ډوښکی په څپو راشی
هغه دم ماته سمندر جوړشی
حوصله وایي چه یو غر ولیکه
څما د صبر پس منظر ولیکه
تحمل وایي لویه لویه لمن
ته د کوچیانو په صحرا کې ګوره
په لویه دښته کې کډی ولیکه
یا دمعصوم شپونکي شپیلۍ ولیکه
یا د سیرلیو د نارو سره سم
یا د پونکي هیاهوی سره سم

یا مازیګر یایي ماښام ولیکه
یا د شید و هغه ډك جام ولیکه
بیایی د مینی دنیاګی ته راشه
یا د جونګړی پناګې ته راشه
یایی بیلتون د تورو شپو ولیکه
یایی وصال د زیارتو ولیکه
یا د یو پاکی پستنی پیغلی چی
په سپیحلتوب کې تورپیکی سپینوي
راشه یو خدای او یو مین ولیکه
یا د هجران خزان چمن ولیکه
چی ډیوه بله شي کړۍ شی رنا
یا د شفق په بی رحمۍ شي صبا
بیا پت پتانه د ځنګل ولیکه
یا سترګی سیل کې د یو بل ولیکه
دوارۍ ته ګوره چی خندا کوي
څومره د یو بل نه حیا کوي
مینی ته یی ګوره یو مین ولیکه
د یو بل غم کې یی غمجن ولیکه
بیلتون که راغی بیا تباه به شی
د یو بل مینه کی ژوند ولیکه
بیا نه لیدلی د «سارا» ولیکه
نه لوبیدلی نه شیدا ولیکه

ورغلم زندان ته دیدنو نوبار تږلی ؤ
راغلمه خپل کورته امیدونو بار تږلی ؤ

داسی می ناره کړه ای ظالمه دادی څه وکړل
وامی ورید څواب لاړو وختونو بار تږلی ؤ

کیناستمه هسی د مجبور ژوندون په سوچ کې
څکه چی عذرونو او سوالونو بار تږلی ؤ

هغه تیر وختونه او د هیلو ډک زړګی څما
ټولی نیمخوا شوي آرمانونو بار تږلی ؤ

پلانی می په زړه باندی آرمان د یو دیدن شولو
خیال کی می شپه تیره شوه خوبونو بار تږلی ؤ

اوښکی می بهو کی د سکینې مابښام ډیوی شولی
توری شپی «سارا» شاته غمونو بار تږلی ؤ

یلچرخه ۲/۹/٦٥

PROPERTY OF ARIC Established 1989
PROPERTY OF PACKU 7032

ketabton.com - The Digital Library

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English